

Środa, 14 stycznia 2009 r.

166. przypomina, że art. 25 Karty przyznaje osobom w podeszłym wieku prawo do godnego i niezależnego życia; dlatego zaleca – w związku z art. 34 i 35 Karty – zapewnienie osobom starszym profilaktycznej opieki zdrowotnej i zabezpieczenia społecznego, aby osoby te mogły żyć godnie;

167. zwraca się do państw członkowskich, które jeszcze tego nie uczyniły, do wprowadzenia przepisów prawnych dotyczących testamentów życia w celu zagwarantowania, że zgodnie z art. 9 konwencji z Oviedo o prawach człowieka i biomedycynie „należy uwzględnić życzenia dotyczące interwencji medycznej wyrażone z wyprzedzeniem przez pacjenta, który w czasie takiej interwencji nie będzie w stanie podjąć decyzji na jej temat”, a także do zapewnienia prawa do godnego zakończenia życia;

*
* *

168. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich i krajów kandydujących, Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej, Komitetowi Ministrów, Zgromadzeniu Parlamentarnemu, jak również Komisarzowi Praw Człowieka Rady Europy, odpowiednim organom Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie oraz ONZ;

Konwencja o pracy na morzu

P6_TA(2009)0020

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wdrożenia Umowy zawartej między Stowarzyszeniem Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) a Europejską Federacją Pracowników Transportu (ETF) w sprawie Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. oraz zmieniającej dyrektywę 1999/63/WE

(2010/C 46 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wdrożenia Umowy zawartej między Stowarzyszeniem Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) a Europejską Federacją Pracowników Transportu (ETF) w sprawie Konwencji o pracy na morzu z 2006 r., oraz zmieniającej dyrektywę 1999/63/WE (COM(2008)0422),
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając dyrektywę Rady 1999/63/WE z dnia 21 czerwca 1999 r. dotyczącą Umowy w sprawie organizacji czasu pracy marynarzy przyjętej przez Stowarzyszenie Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) i Federację Związków Zawodowych Pracowników Transportu w Unii Europejskiej (ETF) ⁽¹⁾,
- uwzględniając Umowę zawartą pomiędzy Stowarzyszeniem Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) a Europejską Federacją Pracowników Transportu (ETF) w sprawie Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. (zwaną dalej Konwencją),
- uwzględniając fakt, że umowa zawierała skierowany do Komisji wspólny wniosek o jej wdrożenie wraz z załącznikiem A w drodze decyzji Rady podjętej na wniosek Komisji, zgodnie z art. 139 ust. 2 Traktatu,
- uwzględniając art. 78 ust. 3 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 2.7.1999, s. 33.

Środa, 14 stycznia 2009 r.

- A. mając na uwadze, że art. 31 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stanowi, iż wszyscy pracownicy mają prawo do warunków pracy uwzględniających ich zdrowie oraz gwarantujących im bezpieczeństwo i godność, a także do ograniczenia maksymalnego wymiaru czasu pracy, okresów dziennego i tygodniowego odpoczynku oraz do corocznego płatnego urlopu,
- B. mając na uwadze, że art. 139 ust. 1 Traktatu umożliwia partnerom społecznym dialog na poziomie wspólnotowym, który może prowadzić, jeżeli sobie tego życzą, do nawiązania stosunków umownych, w tym umów,
- C. mając na uwadze, że art. 139 ust. 2 Traktatu stanowi, iż wdrażanie umów zawartych na poziomie wspólnotowym może odbywać się na wspólne żądanie stron-sygnatariuszy w drodze decyzji Rady podjętej na wniosek Komisji,
- D. mając na uwadze, że w przypadku ratyfikowania Konwencji przez wszystkie państwa członkowskie osiągnięty zostałby próg konieczny do wprowadzenia jej w życie,
- E. mając na uwadze, że ratyfikacja Konwencji stanowić będzie istotny wkład w propagowanie godziwych warunków pracy na całym świecie,
1. z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż pomimo, że art. 139 ust. 2 Traktatu nie przewiduje konsultacji z Parlamentem w przypadkach wniosków przedkładanych Komisji przez partnerów społecznych, Komisja przesłała Parlamentowi swój projekt i zwróciła się o przekazanie odnośnej opinii zarówno jej, jak i Radzie;
 2. wyraża poparcie dla zapisów zawartej przez partnerów społecznych umowy z zakresu niektórych aspektów warunków zatrudnienia pracowników w sektorze żeglugi morskiej, jako że charakteryzuje się ona właściwą równowagą związaną z polepszeniem warunków pracy, ochroną zdrowia i bezpieczeństwem marynarzy;
 3. wyraża zgodę na przedłożenie umowy Radzie; w związku z powyższym wzywa Radę do przyjęcia wniosku Komisji mającego na celu wprowadzenie w życie umowy zawartej przez partnerów społecznych, uwzględniając wszelkie szczególne interesy państw członkowskich i odpowiednio UE;
 4. wyraża przekonanie, że zasadnicze znaczenie ma określenie i wprowadzenie w życie ogólnosięgowych minimalnych standardów z zakresu zatrudnienia oraz warunków ochrony zdrowia i bezpieczeństwa marynarzy zatrudnionych lub pracujących na pokładach statków morskich;
 5. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że umowa zawarta przez partnerów społecznych oraz wniosek Komisji przewidują jedynie wymogi minimalne, pozostawiając państwom członkowskim i partnerom społecznym swobodę co do przyjęcia środków, które będą korzystniejsze dla pracowników w danym obszarze i zasadniczo równoważne przepisom części A kodeksu Konwencji;
 6. ponownie zwraca uwagę na elastyczność przewidzianą w art. II ust. 6 Konwencji w odniesieniu do państw, które ją podpisały;
 7. podkreśla istotną rolę odgrywaną przez partnerów społecznych w zakresie poprawy warunków ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników; wyraża swoje pełne poparcie dla zaangażowania partnerów społecznych w negocjacje z zakresu dialogu społecznego, a także zawierania umów z zakresu warunków pracy;
 8. zaleca przyjęcie wniosku Komisji;
 9. wzywa wszystkie państwa członkowskie do bezzwłocznego podpisania Konwencji o pracy na morzu z 2006 r.;
 10. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz partnerom społecznym.